

[Thorndahl]

fordi der ikke kan skaffes den nødvendige arbejdskraft.

I betragtning af vor generelt meget høje ledighed, der i vinterhalvåret er af størrelsesordenen 200.000, forekommer det forbausende, at de pågældende brandsikringsarbejder ikke kan udføres netop på grund af arbejdskraftmangel.

Besvarelse (24/1 78):

Arbejdsministeren (Auken):

I anledning af spørgsmålet har arbejdsministeriet gennem arbejdsdirektoratet indhentet udtalelser fra arbejdsformidlingen i København, Hillerød, Odense, Aalborg, Århus og Esbjerg, kontorer, der i givet fald måtte anses for at være berørt af det rejste problem.

Det fremgår heraf, at kontorerne kun i begrænset omfang har modtaget ordrer på arbejdskraft til brandsikringsarbejder, og at kontorerne ingen problemer har haft med at imødekomme disse ordrer.

Direktoratet har endvidere undersøgt, hvorvidt der i dagspressen har været bragt konkrete eksempler på det omhandlede spørgsmål, men har ikke kunnet finde frem til sådanne.

Det synes derimod at fremgå af dagspressen, at der i hvert fald også anføres helt andre årsager, f. eks. finansieringsproblemer, for sen bestilling af disse arbejder m. v., der bevirker, at brandsikringslovgivningen formentlig ikke kan overholdes.

På denne baggrund må man konstatere, at der ikke hidtil synes at have været problemer med at fremskaffe arbejdskraft til brandsikringsarbejder.

Til *ministeren for skatter og afgifter (17/1 78)* af:

Jørgen Junior (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til at undgå, at nygifte pensionistægtepar straffes med tilbagevirkende kraft?«

(Spm. nr. 346).

Begrundelse.

To enlige pensionister på henholdsvis 68 og 74 år gifter sig den 4. november 1977. Herefter får de at vide, at samfundets straf

herfor er flerartet og ganske raffineret i sin grusomhed.

Ikke blot nedsættes deres pension, men de straffes også med tilbagevirkende kraft, idet de sambeskattes fra den 1. januar 1977 – ikke fra 4. november 1977. Dette medfører en efterbetaling af skat på 4.600 kr. – et beløb, som samfundet så har ferme socialarbejdere til at hjælpe sine ofre med at kunne betale, hvis de vil tigge pænt om det på bistandskontoret.

At skatteministeren måske ikke kender menneskerettighedserklæringen om forbud mod straf med tilbagevirkende kraft, er forventeligt. At skatteministeren ikke svarer på nødråb fra det pågældende pensionistægtepar i form af breve fra begyndelsen af november sidste år, viser vel, at enkeltpersoners uretfærdige behandling åbenbart ikke interesserer ministeren.

At lovgivningen er så tumpet, at der gives straf på ægteskab, mener fremskriftspartiet bør ophæves.

Besvarelse (25/1 78):

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Ifølge kildeskattelovens § 37, stk. 5, er det en betingelse for, at pensionister kan opnå nedsættelse af de beregnede skatter på grundlag af det forhøjede personfradrag, at de ikke er sambeskattet med en ægtefælle ved indkomstårets udløb.

Dette kan medføre, at en pensionist i det år, han eller hun indgår ægteskab, kommer til at betale en foreløbig skat, der er mindre end slutskatten, ved hvis beregning der ikke indrømmes forhøjet personfradrag.

Det er imidlertid et udbredt synspunkt i kildeskatteloven, at der lægges vægt på den skattepligtiges situation ved årets udgang, et synspunkt, der hovedsagelig er anlagt for at gøre administrationen af reglerne enklere.

Det er ikke sikkert, at de administrative hensyn bag reglerne længere gør sig gældende med helt samme vægt, som da reglerne blev gennemført. Jeg er indstillet på at lade foretage en undersøgelse heraf.

Til *finansministeren (17/1 78)* af:

Dohrmann (FP):